

20.000 mijlen onder zee

vrij naar Jules Verne

MARCEL ROIJAARDS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **20.000 MIJLEN ONDER ZEE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARCEL ROIJAARDS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: *(In volgorde van opkomst)*

ARCHITEUTHIS

PIERRE ARONNAX

LACROCHE

VADER

MOEDER

JEANNE

J.T. HASH

NEMO

MARA

3 ZEEMEERMINNEN

DIV. WETENSCHAPPERS

DIV. ZEEMANNEN / BEDIENDEN

EEN SERVEERSTER

DECOR:

Het stuk speelt zich af op zeer uitgesproken locaties. Toch lijkt het me wenselijk om het decor zo simpel mogelijk te houden. Juist bij dit stuk is het van belang dat de verbeeldingskracht van het publiek 'het plaatje' maakt. Technische hoogstandjes zullen het van die kracht nooit kunnen winnen.

Ook de rolverdeling vraagt om creativiteit. Bijvoorbeeld Architeuthis, het achtpotig wezen, zou door één acteur gespeeld kunnen worden, maar ook door het volledige gezelschap. Gebruik uw fantasie...

De liedjes in het stuk zijn bestaande shanty's (zeemansliedjes). Voor zover ik heb kunnen achterhalen, zijn de auteurs onbekend. Hopelijk zal mijn dankbetuiging hen per flessenpost bereiken.

EERSTE BEDRIJF

SCÈNE 1

(Duisternis. Een onbestemd, dreigend geluid klinkt. De motor van een duikboot diep onder de zeespiegel? Het gerommel van een zeebeving? De kieuwen van een reuzeninktvis? Een schemerig licht gloeit aan. We zien de contouren van een achtpotig wezen)

ARCHITEUTHIS:

Wees niet bang.

In het donker lijkt alles enger dan het is.

Ik besta niet echt.

Ik ben je eigen fantasie.

Dit zijn geen tentakels waarmee ik je wurgen kan,

geen zuignappen waarmee ik je verslinden kan.

Uit mijn poten spuit geen inkt waarin je stikt.

Bekijk me goed.

Gebruik je verstand.

In je nachtmerrie lijk ik op een monster,

maar in werkelijkheid ben ik niemand.

Niemand.

Geen bloedzuigend weekdier.

Niemand.

Geen reuzeninktvis op zoek naar mensenvlees.

Niemand.

Geen achtpotige moordenaar.

Geloof me, dat bedenk je zelf.

Open je ogen, dromer, kijk!

SCÈNE 2

(Nog steeds schemerig. Pierre Aronnax schrik wakker uit zijn slaap)

PIERRE: Wie...? Wie is daar? Mamma? Wie is daar? Mamma! Mag het licht aan! Mamma! *(Een feller licht gaat aan. Pierre kijkt verward om zich heen)* Hoe laat is het? Mijn god! O, nee! Verslapen. Juist vandaag. Idioot! Mijn god! Mijn god! *(Hij springt uit bed)* Nog tien minuten. Opschieten! Opschieten!

(Intermezzo waarin we Pierre zien die zich wast, aankleedt, zijn tanden poetst en ontbijt. Dit alles tegelijkertijd en met grote haast)

PIERRE: Nog vijf minuten. Mijn god, mijn god, wat een afgang, ik haal het nooit. *(Hij gaat af, komt vlak daarna weer op)* Hoe kan ik dat nou vergeten! *(Hij pakt een tas met documenten, gaat af, keert weer terug)* Mijn god, mijn god! *(Hij pakt een globe en een aantal kokers met opgerolde landkaarten, gaat af en keert weer terug)* Opschieten! Nog vier minuten. Opschieten! *(Hij pakt een grote stapel boeken. Gehinderd door alles wat hij draagt, loopt hij af)* Stomme dromer die ik ben!

SCÈNE 3

(In een vergaderzaal)

LACROCHE: Mijne dames en heren, edelachtbare leden van het wetenschappelijk adviesorgaan van de Franse regering. Als eerste punt in onze agenda staat vandaag opnieuw de zaak van de barbaarse aanvallen die er de afgelopen tijd plaatsvinden op zee. Er zijn inmiddels al tientallen schepen tot zinken gebracht. Er is geen twijfel over mogelijk dat een nog onbekende, vijandige natie schuld heeft aan deze gruweldaden. Reeds enkele weken geleden hebben wij onze regering daarom geadviseerd meer geld te investeren in militaire middelen. Terreur moet keihard bestreden worden! Een jong, onervaren lid van onze commissie is echter van mening dat wij ons vergissen. Statistisch gezien is dit onmogelijk; onze commissie heeft zich namelijk nog nooit vergist. Er lijkt hier dus sprake te zijn van jeugdige arrogantie. Toch wil ik onze kritische collega het recht geven om ons te overtuigen van zijn gelijk. Vanwege onze overvolle agenda, verzoek ik hem echter dringend om het kort en bondig te houden. Mijnheer Aronnax komt u maar naar voren alstublieft.

VADER: Ik? Waar heeft u het over? Hoe durft u mij arrogant te noemen! Ik ben het volkomen eens met ons eerdere standpunt.

LACROCHE: Natuurlijk, mijnheer Aronnax, het betreft hier niet u, maar uw zoon: Pierre Aronnax.

VADER: Wat? Waar haalt hij het lef vandaan? Die nietsnut!

LACROCHE: Mijnheer Pierre Aronnax, ik verzoek u om naar voren te komen. *(Stilte)* Pierre Aronnax!

VADER: Vergeet hem. Waarschijnlijk heeft hij net op tijd ingezien dat hij krankzinnig is.

LACROCHE: Uitstekend, dan gaan we verder naar punt twee van onze agenda. Het betreft hier de mogelijkheden voor onze regering tot verdere expansie op het zuidelijk halfrond... *(Pierre komt de zaal binnengelopen. Hij spoedt zich naar het podium)*

PIERRE: *(Buiten adem)* Neem mij niet kwalijk. Ik uh... mijn welgemeende excuses. Het was... Ik ben... Ik moest nog wat materiaal ophalen. Aan het andere eind van de stad. Druk. Het was erg druk. *(Hij laat de kokers vallen)* Excuses. Mijn welgemeende excuses. Zo, nou, daar ben ik dan. Misschien uh... Zal ik maar beginnen?

LACROCHE: U krijgt vijf minuten. Geen seconde meer.

PIERRE: Natuurlijk. U hebt volkomen gelijk. Als je tijd verspilt, dan

uh... tja... dan... dan verspil je maar tijd. En... tja... dat is zonde van de tijd. Dat is... een feit.

LACROCHE: Ter zake.

PIERRE: Zeker. Mijne dames en heren, enkele weken geleden behandelden wij de wreedaardige aanvallen op zee. Er werd toen geconcludeerd dat een vijandig leger achter deze aanvallen zit. Tot mijn spijt kan ik het hier niet mee eens zijn.

LACROCHE: U vervalt in herhalingen. Als u niet te laat was gekomen, had u gehoord dat ik dit reeds aan de commissie heb medegedeeld. Vertelt u nou maar wat uw mening is.

PIERRE: Zeker. Zeer graag. Dank u. Ik zal u wetenschappelijk aantonen... *(Om zijn woorden kracht bij te zetten, steekt hij zijn wijsvinger omhoog. Hij ontdekt nu dat hij nog steeds een tandenborstel vast heeft. Zijn toehoorders lachen)* Neem me niet kwalijk... Ik uh...

LACROCHE: Alstublieft, ga verder! Maak een eind aan deze vertoning!

PIERRE: Natuurlijk. Zoals u weet, bevinden zich langs de westkust van de stille oceaan diepe dalen in de zeebodem. Op deze landkaart... *(Hij toont een afbeelding met twee parende kikkers)* Neem me niet kwalijk. Ik uh... deze hoort thuis in mijn geschiedkundige verzameling... ik bedoel: biologische. Over Colombiaanse gifkikkers. Bijzonder interessant.

LACROCHE: Mijn laatste waarschuwing.

PIERRE: Excuses. Ik bedoelde dus op deze kaart. *(Hij toont de correcte landkaart)* Hier ziet u het Japanse Trog. Het is meer dan tien kilometer diep. Geen mens weet wat zich hier afspeelt, maar biologen vermoeden, nee, weten zeker dat er talloze nog onbekende zeedieren leven. Sommige hiervan zouden reusachtig groot kunnen zijn. Japanse vissers vertelden eeuwen geleden al dat ze zo nu en dan een enorm beest omhoog zagen komen uit de zee. Een soort kruising tussen een walvis, octopus en krokodil. Een oceaandraak. Metershoge golven klotsten omhoog, het water kolkte en schuimde, half Japan overstroomde...

LACROCHE: Overdrijf niet zo. Wij willen feiten vernemen.

PIERRE: Natuurlijk. Natuurlijk. De afgelopen maanden zijn er in het Verre Oosten veel aardbevingen geweest. De stromingen in de oceanen zijn hierdoor in de war gebracht. Zeedieren raakten verdoofd en kwamen op plaatsen terecht waar ze niet thuishoorden. De befaamde Indische zoöloog Ubu Chaikakra verklaarde onlangs nog dat hij in de Somalische golf een Chinese tapijthaai heeft waargenomen. Ook de zeemonsters uit het

Japane Trog kunnen in andere zeeën terecht zijn gekomen. In een Grieks krantenartikel van verleden week, beschrijft een zeeman dat hij met eigen ogen een achtpotig beest, zo groot als een tempel, omhoog zag springen uit de Peloponnesische zee. Hierna heeft een vloedgolf hem met boot en al de lucht in geslingerd en pas weer neergekwakt in een haven op Cyprus.

LACROCHE: Bespottelijk. Geloof u dit zelf?

PIERRE: Uh... tja... misschien niet helemaal, maar kunt u bewijzen dat het anders is? Is het niet even ongeloofwaardig dat een onzichtbare vijand schepen vernietigt? Is dat niet bangmakerij? De wens van de oorlogsindustrie?

LACROCHE: Hoe durft u zoiets te insinueren?

PIERRE: Laat me mijn gelijk bewijzen.

LACROCHE: Hoe denkt u dat te kunnen doen?

PIERRE: Ik verzoek u om een expeditieschip waarmee ik op onderzoek kan gaan. Dit raadsel kan alleen opgelost worden, als we het mysterie met eigen ogen durven te aanschouwen. Geef me die kans. Ik beloof u dat de waarheid aan het licht zal komen!

VADER: En nu is het afgelopen!

PIERRE: Vader...

VADER: Noem me niet zo. Op een wetenschappelijk podium is geen plaats voor familiair gedoe. Mijne dames en heren, staat u mij toe een einde te maken aan de praatjes van deze dagdromer. Zijn stellingen missen realiteitszin. Zijn vermoedens kunnen door ieder weldenkend mens onmiddellijk naar het rijk der fabeltjes verwezen worden. Het is derhalve tijdverspilling om nog langer naar deze idioot te luisteren.

PIERRE: Vader...

VADER: Persoonlijk zou ik er zelfs op willen aandringen om hem zijn lidmaatschap bij de Raad van Wetenschappelijk Advies te ontnemen.

PIERRE: Vader...

VADER: Hij is een smet op ons blazoen. Een charlatan.

PIERRE: Ik smeed u...

VADER: Een Neanderthaler die ons probeert wijs te maken dat hij ontwikkelde hersens heeft. Is er iemand die het voor deze primate wil opnemen? (*Korte stilte*) Nee? Uitstekend, dan verzoek ik u hierbij het pand te verlaten.

PIERRE: Waarom doet u dit? Ik ben uw zoon.

VADER: Biologisch gezien is dat juist, maar qua verwantschap ben je voor mij niet veel meer dan een wormvormig aanhangsel.

PIERRE: Wat heb ik u misdaan?

VADER: Ga!

PIERRE: Denk aan moeder.

VADER: Hoe durf je over haar te spreken. Ze is overleden tijdens jouw geboorte. Als jij er niet was, zou zij nu nog leven.

PIERRE: Zeg dat niet. Het is niet eerlijk. Ik kon...

VADER: Mijnheer Lacroche, wilt u alstublieft verder gaan met punt 2 van onze agenda.

LACROCHE: Heel graag. Zoals ik reeds eerder zei, betreft dit agendapunt de mogelijkheden voor onze regering tot verdere expansie op het zuidelijk halfrond. In document 78B hebt u allen kunnen lezen wat de voor- en nadelen zijn van eventuele annexaties. Met name de aanwezigheid van kostbare grondstoffen in de betreffende gebieden zijn aantrekkelijk, maar de vaak zeer slecht ontwikkelde infrastructuur vraagt om grote investeringen om deze rendabel te kunnen maken. Het is aan ons om in te schatten...
(Terwijl Lacroche spreekt, verzamelt Pierre klungelig zijn spulletjes. Dan loopt hij langzaam de zaal uit. Vlak voor hij verdwijnt, draait hij zich om en richt zich tot zijn vader)

PIERRE: Vader, mag ik u nog één ding vragen?

VADER: Nee.

PIERRE: Wie ben ik voor u?

VADER: Een fantast, jongeman. Een fantast.

SCÈNE 4

(Duisternis; alleen licht op Pierre. Het onheilspellende, dreigende geluid klinkt weer. Het achtpotig beest verschijnt)

ARCHITEUTHIS:

Fantastisch, fantast.

Je hebt het voor elkaar.

Niemand.

Niemand gelooft jouw waarheid nog.

Niemand.

Geen mens.

Niemand.

Alleen.

Alleen ben je nu.

Alleen in je eigen fantasie is er nog iemand.

Iemand.

Iemand die jouw gelooft.

Maar daarin geloof je zelf niet meer.

(Uit het beest maakt zich een vrouw los)

MOEDER: Ik geloof je, Pierre.

PIERRE: Moeder...?

MOEDER: Droog je tranen.

PIERRE: Ik huil niet!

MOEDER: Je hoeft je niet te schamen.

PIERRE: U bestaat niet, moeder.

MOEDER: Hoe kun je dat zeggen?

PIERRE: U bent dood. Dankzij mij. Mijn schuld.

MOEDER: Hoe kan een pasgeboren kind schuldig zijn? Negen maanden lang had je rondgedobberd in mijn buik. Het was je tijd. Ik voelde je trappelen van nieuwsgierigheid. Je wilde naar buiten, snakte naar adem, verlangde naar licht. Leven wilde je. Leven!

PIERRE: En dat betekende uw dood.

MOEDER: Jouw leven, je eerste kreet, je eerste blik, betekende juist mijn grootste geluk.

PIERRE: Hou op, probeer me niet te troosten.

MOEDER: Daarvoor heb je een moeder.

PIERRE: Nee, nee, ik heb geen moeder! Geen sprookjes meer. Ik moet de waarheid onder ogen durven te zien. *(Hij loopt weg)*

MOEDER: Wat ga je doen?

PIERRE: Bewijzen dat ik gelijk heb.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto